

11. Növekedés Krisztusban

Jézus keresztalja által győzedelmeskedett a gonosz erői felett. Ő, aki földi szolgálata során legyőzte a démoni lelkek megtérte hatalmukat és biztossá tette végső megsemmisülését. Jézus győzelme nekünk is győzelmet ad a gonosz erők felett, amelyek máig most is arra törekcsenek, hogy irányítsanak minket, miközben Vele járunk békességben, szeretetben és szeretetnek bizonyosságban. Most már a Szentlélek lakozik bennünk és felhatalmaz minket. Jézus mint Megváltásunk és Urunk mellett szüntelen elképzelve, szabaddá tettünk mibeli tetteink terhétől. Többé nem a sátánok békességben élünk, fólve a gonosz erőtől, a tudatlanságtól és korábbi tetelmentlen voltáinktól. Jézus szabadságban, amit Jézusban nyertünk, arra hívtunk el, hogy névkedjünk az Ő jellemnek hasonlatosságban azáltal, hogy naponta ápoljuk a Vele való bensőséges kapcsolatunkat az imádság és az Ige tanulmányozása által, elmélkedve tanításai és az Ő gondviselése felett, valamint az Ő dicsőítő nekünk, a kézzel írt istentisztelet, és az missziójában való kézzel írt nekünk által. Miközben a kézzel írt nekünk Ievők szerető szolgálatára szenteljük magunkat, és bizonyosságot teszünk az Ő megváltási munkájára, Szentleke általi állandó jelenléttel minden percünket és minden feladatunkat lelki tapasztalattal alakítja. (Zsolt 1:1-2; 23:4; 77:12-13; Kol 1:13-14; 2:6, 14; 10:17-20; Ef 5:19-20; 6:12-18; 1Thessz 5:23; 2Pt 2:9; 3:18; 2Kor 3:17-18; Fil 3:7-14; 1Thessz 5:16-18; Mt 20:25-28; Gal 5:22-25; Róm 8:38-39; 1Jn 4:4; Zsid 10:25.)

A születés az érettség pillanata

Ha egy mag kicsérzik, az első kőt levél megjelenése boldoggá teszi a kertészt. Ha egy gyermek megszületik, az első rása kézzel a világgal, hogy Őj lettel kell szimolni. Az anya elfelejti minden féjdalmát, és a család tbbi rása is szeszeforr az érettségben és a népnélben. Ha egy ország szabaddá válik, az egész nemzet az utcákra tud, és megtérlik a város tereit, és Őj érettségük jelképeit lengetik. De kézzel el, mi van akkor, ha abból a kőt levél lesz nagy, csak megmarad, esetleg elpusztul a kettő is; vagy ha egy évvel később a kisbaba még mindig nem mosolyog, vagy nem teszi meg az első lépést, hanem megmarad világra írt nekünk egyszerűségben; vagy ha az Őjonnal felszabadult nemzet hamarjában érettség ellen fordul, és a félelem, a rabság békességben válik. A kertész az anya lelkesedése vagy a szabad jívő ágere te kiábrándultság, binnatt és gyájszág válik?

A névkedés - folyamatos, állandó, fejlődő és gyámálcstermő névkedés - alapvetően fontos az életben. Nélkül születésnek nincs tetelme, cölja, rendeltése.

A névkedés elválaszthatatlan az élettől - mind fizikai, mind pedig lelki értelemben. A fizikai névkedés megfelelő táplálót, kézzel, gondozást, gyakorlást, nevelést, edzést és cöl tudatos életet igényel. Az alábbiakban lelki névkedésről fogunk beszélni. Hogyan névkeszünk és vájlunk érettség keresztényeké Krisztusban? Milyen események jelzik a lelki névkedést?

Az élet a halállal kezdődik. Talán a legalapvetőbb és egyedülálló elv a keresztény élettal kapcsolatban az, hogy a halállal kezdődik - valójában kőt halálessettel. Először, Krisztus halála a keresztén lehetvé teszi számunkra az Őj élet, amely szabad sájtán uralmát (Kol 1:13-14), a bün kárhoztatásájt (Róm 8:1), illetve a halált, a bün zsoldját (Róm 6:23). Ezen felül pedig megkölést eredményez Istennel és az emberekkel. Másodsor, az Őn halála le teszi számunkra, hogy elfogadjuk a Krisztus által felkánált életet. Ennek eredményeképpen Őj életben járunk.

Krisztus halála. A kereszt Isten megváltási tervnek kézzel az Atya nem győzte volna le sájtát és démoni erőt, illetve a halált, és a bün problémája nem oldódott volna meg. Az apostol azt mondja nekünk: "Éz Jézus Krisztus az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bünöt" (1Jn 1:7). "Éz Mert Őgy szerette Isten a világot...", mondja a Biblia egyik legkedveltebb szövege. Isten szeretete által kigondolta és Iért hozta a megváltási tervet, a terv megvalósása ennel a szövegnek a második részében kap magyarizatot: "Éz...hogy az Ő egészülött Fiát adta." Isten ajándékainak

egyedülálló volta nem abban állt, hogy odaadta Fiát, hanem abban, hogy azért adta, hogy meghaljon a mi bűneinkért. A kereszt nélkül nem lehetne bűnbocsánat, Ártatlan Áldás Sántáján feletti győzelem.

Kereszthalála által Krisztus győzött Sántáján felett. A pusztában tartónt heves ká-sértéktől a gecsemjénkertől a Sántáján kegyetlenül támadta Isten Fiát, hogy meggyengítse akaratát, elbizonytalanítsa az Őtjén, bizalmatlanná tegye Atyjával szemben, és nyomást gyakorolt rá, hogy elárassa-tse arról az Őrtől, amelyen ki kellett állnia az emberiség bűne miatt a keserű poharat, amely a tulajdonképpeni helyettesítő szolgálata volt. A kereszt volt a végzős támadás helye. Ott "Sántáján és az ő angyalai emberi formában jelen voltak", [1] hogy végigvigyék a nagy háborút is ellen, remélve, hogy Krisztus végül lejár a keresztről, és nem sikerül beteljesíteni Isten megváltási tervét, amely felajánlotta Fiát bűntől való áldozatul (Jn 3:16). De Krisztus azáltal, hogy Áldást adta a keresztben, legyőzte Sántáján hatalmát, "lefejezte a fejedelemeket és a hatalmasságokat, és őket bántan mutogatta, diadalmat vívott abban" (Kol 2:15). A keresztben "a csatát megnyerte. Krisztus jobbra és az Ő szent serege győzött. Győztesként kitűzte zászlaját az Ártatlanok között a magasságokban... Az egész menny diadalmaskodott a Megváltás győzelmében. Sántáján legyőzött, és tudta, hogy országga elveszett." [2]

Az apostol leírása a Kolossabeliekhez "rott levélben" figyelemre méltó. Először, Krisztus lefejezte a fejedelemeket és a hatalmasságokat. A lefejezésre utalás gárda szavak jelentése: levetkőztet. A kereszt miatt Sántáján dőmonitól megfosztva áll Isten népevel szemben, egészen addig, amíg ők bizalmukat abba vetik, aki a keresztben. Másodsor, a kereszt Sántáján és az ő seregét az egész világegyetem látványosságává tette. Az, aki ezzel büszkedett, hogy majd "olyan lesz, mint a magasságos" (Ása 14:14), most a szövegben és a vereség látványosságává vált. A gonosznak tárttá mán nincs hatalma a hávőkön, akik a sátántól a világgossággá (Kol 1:13). Harmadsor, a kereszt biztosítja a végzős győzelmet Sántáján, a bűn és a halál felett.

Ezért Krisztus keresztje Isten eszköze volt a gonosz feletti győzelemben:

- olyan eszköz, amely által a bűnbocsánat lehetséges (Kol 2:13);
- bizonyíték az egész világegyetem megkötésére (2Kor 5:19);
- biztosíték, hogy a jelenben lehet győztesként állni, és nem félkedni Krisztusban, s általa a bűn nem uralkodik elmondásunkban (Róm 6:12) - Ágy Isten gyermekei lehetnek man most (Róm 8:14);
- bizonyosság, hogy ez a gonosz világ, amelyet valamikor Sántáján uralt, megtisztít a bűn jelenétől és hatalmától (Jel 21:1).

A megváltás és győzelem ártatlánnak minden fokán láthatjuk Krisztus saját praxiájának beteljesedését: "és mint a villámot lehullani az égbe" (Lk 10:18).

Krisztus keresztjével Isten helyreállította a bűn problémáját. Azért hogy ne felejtse el ezt a ténnyet, Jézus kijelentette, hogy az Ő vére "szokásait kiontatja bűntől bocsánatára" (Mt 26:28). Ez a vérontás döntő fontosságú az áldozat megtapasztalásában és megbecsülésében. Egyfelől a bűnről tanít. A bűn valóságos. A bűn sokba került Istennek. A bűn olyan mérhetetlen és halálos, hogy a bűnbocsánat és a bűn hatalmától, a bűntudattól való szabadulás lehetetlen "Krisztus drága vére" nélkül (1Pt 1:19). Ezt az igazságot a bűnrel kapcsolatban újra és újra kell mondani, mert olyan világban élünk, amely tagadja a bűn valóságát, vagy egyszerűen kizárja azzal szemben. De a keresztnél szembesülünk a bűn ártatlan termézetével, amelyet csak az a tör tisztáthat meg, amelyet kiontatott sokakért bűntől bocsánatára" (Mt 26:28).

Soha ne felejtse el, Ács ne legyenünk kárhoztatók a társunkkal kapcsolatban, hogy Jézus meghalt bűneinkért, Ács nem lehetne bűnbocsátás. A mi bűneink vonták Jézust a keresztre. Ahogy Péter mondja: "Mert Krisztus, mikor még erőtelenek voltunk, a maga idejében meghalt a gonoszokért... mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt" (Róm 5:6, 8). Vagy ahogy Ellen G. White írja: "A bűn súlyosan nehezített Krisztusra, Ács Isten haragja a bűnnel szemben kioltotta Ács lelét" [3] Meg kell erősíteni Ács hirdetni kell Jézus halálát, amely "ézszer, s mindenkorra helyettesítő áldozat" (I. Róm 6:10; Zsid 7:27; 10:10).

Bennünket nem az a Krisztus váltott meg, aki csak jász ember vagy Isten embere, esetleg nagy tanár, netajn feddhetetlen Péter. Minket az a Krisztus mentett meg, aki meghalt a kereszten: "Krisztussal együtt bántak, ahogy mi árdemelnénk, azért hogy úgy bánjanak velünk, ahogy Ő árdemelné. Eltávolított bűneinkért, amelyben semmi volt, hogy megigazulhassunk az Ő igazságossága által, amelyben semmi rászánk sincs. Azt a halált szenvedte el, amely a miénk lenne, hogy mi azt az áletet kaphassuk, amely az -vált. "És Sebeivel gyűgyulánk meg." [4]

Ezért Jézus váltóre biztosítja a bűnbocsátást, Ács elveti az ő áletben valás névedés magját. A keresztény Ács árdonságnak Ács az abban valás névedésnek az egyik elsődleges szempontja a megbáklás. A kereszt Isten eszköze az emberrel valás megbáklásban. "Az Isten volt az, aki Krisztusban - mondja Péter apostol - megbáklott magával a világot" (2Kor 5:19). "Gy megállhatunk Isten előtt bűn Ács fálelem nélkül az árt, amit Ő tett a kereszten. Ács elidegenített bennünket Istentől, az megoldódott. "És Amilyen távol van a napkelet a napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket" (Zsolt 103:12). A kereszt Fátia Ő utat nyitott Isten igazi jelenlétehez. "És Elvágott" - jelen a kereszten, majd arra bántatta kárhoztóit, hogy olyan kárhoztósságre lépjenek Istennel, amely árt tart.

Az Istennel valás megbáklás azonnal megnyitja a névedési folyamat második szakaszát: megbáklást embertársainkkal. A kereszt árti ártatás szóp kápek egyike, amikor a kárlárbőző emberek ártsszesereglettek kárlárt. Nem mindegyik csodálta Jézust. Nem mindegyik volt szent. De nézd meg az embereket! Voltak ott egyiptomiak, akik bázskákltek ázleti ártzákkal; voltak ott rászmaiak, akik a civilizációjukban, illetve kultúrájukban jeleskedtek; voltak ott gárlárlgák is, akik tudásukkal emelkedtek ki; zsidák, akik Isten választott népének tekintették magukat; Ács farizeusok, akik azt gondolták, hogy Ők a választottak választottai; no meg sadduceusok, akik azt gondolták, hogy vallásilag tiszták; voltak ott rabszolgák, akik szabadságot kerestek; de szabadok is, akik megengedhették maguknak a tártlenség; Ács fártiak, nők Ács gyerekek is.

Azonban a kereszt nem tett kárlárbőzést kárlárt. Mindannyiukat bűnésként ártlte meg. Mindannyiuknak felajánlta a megbáklás isteni ártját. A kereszt ártbánt mindenki azonos szinten van. Mindenkit ártsszehoz - Ács tártbbát más sem oszthatja meg az emberiséget. Árt testvériség, Árt kárlárlsség kezdődik. Kelet beleolvad nyugatba, Ácszak lejár a fehér kezét fog feketével, a gazdag ártéseket tesz a szegény felé, hogy megszorátsa a kezét. A kereszt mindenkit meghá-v a várt forrásához, hogy megá-zelje az álet ádes á-zát, megossza másokkal a kegyelem ártományát, Ács hirdesse a világnak az ő álet Ács egy ő család ártrejtését (Ef 2:14-16). "Gy a kereszt elindította a győzelmet Ács bűn felett, kárlvetkezéskártppen ő áletet adott Krisztusban.

Meghalni az Ácsnek. A második fontos szempont a keresztény névedésben az Ács halála. Nem lehet elolvasni az Ártstártvetést anélkül, hogy megárttennk ezt az alapvető szempontot a keresztény áletben. Olvasd el a Galáciabeliekhez Árt levél 2:20-21 verseit! "És Krisztussal egyátt megfeszítettem, Ártlek pedig tártbbát nem Ács, hanem bennem a Krisztus; amely áletet pedig most testben Ártlek, az Isten Fátban valás hitben Ártlem, aki szeretett engem, Ács Ártmagát adta Árttettem." Vagy olvasd el Róm 6:6-11-et! "És...a mi Ács emberünk Ő vele megfeszítetett, hogy megerőtelenárlja a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek... Ezenkártppen gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de Ártlek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban." Vagy olvasd el Jézus kijelentését az ő áletről! "És Ha a fártbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal, sok gyámlárlcsárt terem" (Jn 12:24).

Á•gy tehát a keresztyén élet nem száletással kezdődik, hanem halállal. Amíg az élet nem hal, amíg az élet nem fész-tjék keresztre, egyáltalán nincs kezdet. Radikális, szándékos és teljes változásra van szükség az életben ha valaki Krisztusban van, ő teremtés az, a régi elméket, á-mé, ájjá lett minden (2Kor 5:17). "Éz a keresztyén élet régi mádos-tása vagy továbbfejlesztése, hanem a természet átalakulása. Az élet és a bűn meghal, és teljesen új életre. Ezt a változást csak a Szentlélek hatékony munkája tudja véghezvinni." [5] Az apostol aláírja az az életnek való meghalást, mind pedig az új életre való feláldozást a keresztes tapasztalata által: "Évagy nem tudják, hogy akik megkeresztelkedtek Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtek meg? Eltemetettük az ő életével együtt a keresztes által a halálba: hogy miképpen feláldozott Krisztus a halálba az Atyának dicsősége és azoképpen mi is új életben járjunk" (Róm 6:3-4). Á•gy a keresztes jelképesen megnyitja az ajtót az új élet felé, felkínálja a lehetőséget, hogy névekedjünk Krisztusban.

Valami újval azzal az emberrel, aki elfogadja Jézust mint Megváltót és Mestert. A habozás Simon börtörrel változik. Az áldító Saul, igehirdető, pálló változik. A hitetlen Tamás áttérő misszionárius. A gyávaság helyet ad a börtöröknek. A hitlenség utat ad a hit ingolásoknak. Az irigységet elnyeli a szeretet. Az újval s árdekek eltűnik a testvériségben. A bűnnek nincs helye a szá-vben. Az élet megfeszítetik. Ezért páll ezt írja: "ÉzLevetkeztetek amaz embert, az ő cselekedeteivel együtt... és felülvaltek amaz új embert, melynek ájulás van annak ájbrázata szerint való ismeretre, aki teremtette azt (Kol 3:9-10)".

Jézus hangsúlyozta: "ÉzHa valaki jöni akar ént utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztjét, és kövess engem" (Mt 16:24; v. új. Lk 9:23). A keresztyén életben, az élet halála nem esetleges, hanem szükséges. A keresztes követése - mind az azonnali, mind pedig a végző - kell, hogy szembesüljenek a keresztyén tan-tvájnyással, feltétlen változást kell, hogy kapjanak. Dietrich Bonhoeffer megjegyzi: "Érdemes odafigyelni: "ÉzHa keresztyénység máj nem komoly tan-tvájnyás, ha az evangéliumot árzelmi félingolássá hágá-tottuk, ami nem támaszt dráigá igányeket, és ami nem tesz kálánságot a természetes és a keresztyén élet kálzát, akkor rálláptánk az élet keresztes kálzát, mindennapi balsorsnak tekintés, amely az élet egyik megprábtatása, csapása... Amikor Krisztus há-v egy embert, arra há-vja, hogy haljon meg... Ez minden alkalommal ugyanaz a halál - halál Jézus Krisztusban, az á embernek a halála Jézus há-vásáira." [6]

Á•gy tehát a keresztyén életre való há-vás a keresztes való há-vás, hogy folyamatosan megtagadjuk az életnek azt a állandó változást, hogy a saját megváltója legyen, és hogy teljes mártékban ragaszkodjon a keresztes ához, az élet hogy a mi "Ézhitánk nem emberek bálcességán, hanem Istenek erején nyugodjon" (1Kor 2:5).

Áj életet álni. A Krisztusban való névekedés harmadik szempontja az új élet. A keresztyén élet egyik nagy félre hogy az ádválsság Isten kegyelmének ingyen ájándéka, és ezzel a újval net be is fejeződt. De ez nem ágy van az igaz, hogy Krisztusban "Ézvan a mi váltságunk az ő áre által, a bűnének bocsánata, az ő kegyelmének gazdagság szerint" (Ef 1:7). Az is igaz, hogy "Ézkegyelemből tartattok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ájándéka ez; nem cselekedetekből, hogy senki ne kárkedjék (Ef 2:8-9)".

Igen, a kegyelem ingyen van. Azonban ez a kegyelem Isten fiának életébe került. Az ingyen kegyelem nem egyenlő az án. olcsó kegyelemmel. Időzzánk ájra Bonhoeffert: "ÉzAz olcsó kegyelem azt jelenti, hogy a megbocsátásról beszélni anélkül, hogy szükség lenne a mártékre; prádikálunk keresztesgről egyházi fejelem nélkül; prádikálunk árvacsorás bűnvallomás nélkül, vagy bűnbocsánatról személyes bűnvallás nélkül. Az olcsó kegyelem

tulajdonképpen kegyelem tanítványa; így néki, kegyelem a keresztnéki, kegyelem Jézus Krisztus néki, amelyet a Szentlélek által ad." [7]

Az én. olcsó kegyelemnek semmi kárja Jézus hávaishoz. Amikor Jézus elhá-v egy személynél, felhá-nálja a keresztemelyet hordozni kell. Ahhoz, hogy tanítványa legyen, kárvetni kell Jézust, és Jézus kárvesem nem ázolcsó mulatság. A korinthusbelieknek Pál kiemelten hangsúlyozza a kegyelem kártelezettségét. Először beszélt a saját tapasztalatáról: "Én Isten kegyelme által vagyok, aki vagyok; és az Ő hozzáim való kegyelme nem lön háibavalás; sőt tál munkálkodtam, mint azok mindnyájan (az apostolok), de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme" (1Kor 15:10). Ezzel Pál elismeri Isten kegyelmének elsőbbségét saját áletében. És azonnal hozzáteszi, hogy a kegyelm háiba kapta. A gárág eis kenon kifejezést szás szerint ádvásságnak fordítják. Azaz Pál nem az árt kapta a kegyelmet, hogy háibavalás, áres áletet áljen - sokkal inkább az árt, hogy olyan áletet áljen, amely tele van a Lelkegyámmálcseivel, nem a saját erejéből, hanem a benne lakás kegyelem erejéből. Hasonlóan kári a há-vöket, hogy ázt ne vették ágyen az Isten kegyelmét" (2Kor 6:1).

Az Isten kegyelme nem az árt áradt ki, hogy egyik háibavalásáiba másikba taszón bennáinket. Isten kegyelme által megkált bennáinket magával, hogy Isten családjának tagjai legyenek. Ha Isten családjához csatlakozunk, benne állánk majd, és Isten szeretetének gyámmálcst teremánk az Ő csodálatos kegyelmének ereje által.

Ez árt a Krisztusban való névedés vájában a lelki árettségben való névedés, ágy, hogy napról napra visszatákrázzák Krisztus akaratát, és az Ő ájain járunk. Ágy a kárdés az, milyen tulajdonságok az álet fordulólte az állandás névedésnek a jelei? Anéki hogy kimerátenk a listát, hárt ilyen jelet mutatunk be.

Á

A Krisztusban való névedés jelei

1. Lelki álet

Jézus elmondta Nikodémusnak: "Én Ha valaki nem száletik vá-ztól és Lélektől, nem mehet be az Isten országába" (Jn 3:5). A Szentlélek megájtás ereje néki a keresztny álet el sem kezdődhet. Ő az Igazság Lelke (Jn 14:17). Ő vezáre bennáinket minden igazságra (Jn 16:13), és megárteti velánk Isten akaratát, ahogy a Szentá-rásban ki lett nyilatkoztatva. Meggyöz a bünről, igazságrá és á-áletéről (Jn 16:6-7), ami néki nem tudjuk megárteni áletünk á cselekedeteink jelenlegi és az árákkávaláságra is kihatás kárvetkezéseit. A Lélek jelenléte és ájformálás e bennáinket Isten fiaivá és leányivá (Rám 8:14). A Lélek által Krisztus bennánk marad (1Jn 3:24). Azáltal, hogy a Lélek bennánk marad, áj álet ján átre - áj abban az árelemben, hogy elutasá-tja a rági gondolatokat, cselekedet és kapcsolatokat, amelyek Isten akaratá ellen valák voltak; szabadá vájunk a bünről, hogy névedjünk az igazságban (Rám 8:14-16); és visszatákrázzák Jézus kápot áz ázicsőságról dicsőságre" (2Kor 3:17-18).

Én Amikor Isten Lelke uralja a szávet, ájformálja az áletet. A bünés gondolatok eltűnnek, a gonosz cselekedetéről lemond az ember; szeretet, alázat és békesség veszi át a harag, irigység és visály helyét. Szomorás helyett árámm szá-vben, és az arc visszatákrázi a menny fányét. Senki sem lájta azt a kezét, amely felemeli a terhet, vagy a fányt, mely fentről száll alá. Az áldás akkor ján, amikor a Lélek hit által ájtadja magát Istennek. Majd ez az erő, amelyet ember szem nem lájthat, áj ányt teremt Isten kápmásáira." [8]

A Lélek tesz bennünket Istennek Ártókká, Krisztusnak pedig Ártókká, és ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg" (Róm 8:17). A lelki Álet Ágy tulajdonképpen felhávis lelki tettekre: el kell utasítani a bűn röggi rendjét, és Krisztus szenvedéseinek részesedése kell lenni a jelenlegi Áletben, osztozhassunk vele az eljövö dicsőségben. A keresztny lelkisÁg Ágy nem a fantázia viláigjiba vagy misztikjiba való belemerés. Hanem felhávis a szenvedésre, osztozásra, bizonyosÁgtesre, istentisztelekre és a krisztusi Áletre ebben a viláigban, kázzásÁgÁnkben és otthonainkban. Mindez csak a bennünk lakozó Lélek Által lehetséges. Jímjja az, hogy annak ellenére, hogy a viláigban vagyunk, ne a viláigbál való legyünk (Jn 17:15). A viláigban kell Álnánk - ez a lakóhelyünk és ez missziánk kázzdötere is. De nem a viláighoz tartozunk, mert ÁllampolgársÁgunk ÁremnysÁgÁnk az eljövö viláigban van (Fil 3:20).

PÁly Ágy Árja le a Lélekkel felhatalmazott Áletet, mint ami lelkileg névekszik és Árik. Ez az ÁrettsÁg visszautasítást cselekedeteit: és házassÁgtÁr, paráznasÁg, tisztÁtalansÁg, bujÁilkodás, bÁlvÁnyimÁdás, varázslás, ellensÁgeskedések, versengések, gyűllkÁdÁk, harag, patvarkodás, visszavonás, pártÁtÁk, irigysÁg, gyilkossÁgok, részegesÁgek, dobzÁdÁsok és ezekhez hasonlók" (Gal 5:19-21). Ellenben az ÁrettsÁg megtermi a legyámÁlcseit: és szeretet, ÁrtÁm, bÁkessÁg, bÁketúrÁs, szÁvessÁg, jÁsÁg, húsÁg, szelÁdsÁg, mÁrtÁk 5:22-23).

Á

2. Álet szeretetben és egysÁgben

A keresztny Álet egysÁges Álet, olyan Álet, amely megbÁkÁlt egyrészt Istennel, másrészt pedig az embertárs megbÁkÁlÁs a megromlott kapcsolatok gyÁgyÁtása. Ezen kapcsolat megszakÁtásának elsöleges oka a bűn. A bűn elválaszt bennünket Istentöl (Ása 59:2), és az emberisÁget darabokra tÁrte - faji, etnikai, nemi, nemzetisÁgi, szÁn szerinti, kaszt jellegű stb. eltÁrÁk szerint. JÁzus evangÁluma a bűn problÁmÁjÁval foglalkozik, illetve az Ásszes tÁnyezövel, amelyek ehhez kapcsolÁdnak, és Áj rendet teremt egysÁgben és megbÁkÁlÁsben. EzÁrt mondhatja és megbÁkÁltetett magÁval a JÁzus Krisztus Által" (2Kor 5:18). Ebböl a megbÁkÁlÁsböl szÁletik az Áj kÁzzás megvÁltott kÁzzásÁg, amelyet vertikÁlis egysÁg jellemez Istennel és horizontÁlis egysÁg az embertársakkal. Ez a szereteten és egysÁgben alapulÁ Álet az evangÁlium Ányege. Nem azt mondta JÁzus az Ö föpapi imÁjÁjban, hogy és mindnyÁjjan egyek legyünk; amint Án te benned, hogy elhiggye a viláig, hogy te kÁldtÁ engem" (Jn 17:20-21)? JÁegés megvÁltÁ kÁldtÁse és az Ö evangÁliumÁnak ereje viszonzÁsul szeretetet és egysÁget vár el, amely Á hogy kÁsse a megvÁltottakat. Nincs keresztny névedés ilyen szeretet és egysÁg nélkÁl. Ás ahol ez az egys szeretet uralkodik, minden fal, amely megosztja az embereket le fog omlani. A faji, nemzeti, nemi, kaszt jellegű, borszÁn alapjÁn emelkedö falak vagy más megosztÁ tÁnyezök eltÁrtÁtnek annak az embernek az ÁletÁböl, aki megtapasztal az Áj teremtÁst, az Áj embert (Ef 2:11-16). Ahogy az ember névekszik és Álekben fejlödik, a megbÁkÁlÁs, szer egysÁg dicsösÁges igazsÁga egyre fányesebben ragyog mind az egyÁni, mind pedig a kÁzzásÁgi keresztny Á

A keresztny névedésben a szeretet egyedÁlÁll és az evangÁlium szerint. JÁzus Áj parancsolatnak nevezte (Jn 13:34), azonban az Áj jelleg nem a szeretetre utal, hanem a szeretet tÁrgyÁra. Az emberek szeretnek, de azt szeretik, aki szeretetre mÁltÁ - a sajátjukat szeretik. JÁzus Áj megkÁzelÁtást mutatott: és Ahogy Án szeretlek titeket, ti is szeressÁtek egymÁst." Azaz ugyanolyan egyetemes, Áldozatos és teljes kell, hogy legyen a mi szeretetÁnk, mint amilyen JÁzus szeretete. Az Áj szeretet nem emel korlátokat, befogad, söt még az ellensÁgeit is szereti. E kÁ szeretettÁ-pustÁ és ÁfÁg a tÁrvÁny és a prÁfÁtik" (Mt 22:37-40).

A parancsolat, hogy szeressÁk felebarÁjtunkat, nem hágy kibÁvÁt. Nem választatjuk meg, hogy kit szeretÁnk. Arra

hivattunk el, hogy mindenkit szeressék. Mint egy Atya gyermekei, elvárhatjuk, hogy szeressék egymást. Az irgalmas szamaritánus példázatában Krisztus bemutatta, hogy az igaz felebarátod nem csupán az azonos egyházból vagy hitből van. Nincs utalás fajra, színrre vagy osztálybeli különbségre. Felebarátunk minden ember, akinek szükség van segítségünkre. Felebarátunk minden lélek, akit az ellenség megsebesített. Felebarátunk mindenki, aki Isten tulajdona." [9]

Az igazi felebaráti szeretet tanítja a bőrszínen, hogy magát az embert lássa; nem bójik semmilyen csoportosulásig. A Járca megígéri, inkább gazdagítja a lelket; megmenti az embert a múlt sárgától; felszabadítja az anyagi világtól hamis filozófiáinak nyomása alól. Valójában az igazi szeretet minden arcban Isten képét látja - potenciálisan vagy ténylegesen. A névelő, a keresztény rendelkezik ezzel a szeretettel, amely tulajdonképpen az egész keresztény egység alapja.

Á

3. Tanulmányozás

Az a legfontosabb alapvetően fontos a névelő. Bármely szervezet működéséhez szükség van a megfelelő folyamatos táplálásra. Ágy van ez a lelki névelővel is. De hol találjuk a lelki táplálékunkat? Első-sorban a forrásban: a kapcsolat Istennel igazán tanulmányozása által az imalet gyakorlásával. Isten igazán fontoságát a lelki életre vonatkozóan sehol sem találjuk olyan tisztán, mint Jézus szavaiban: "Nemcsak kenyérről ember, hanem minden igével, amely az Istennek szíjiből származik" (Mt 4:4). Jézus tanítóképes példát mutat, ahogy használta az igét sajátjával szemben. "Jézus a Szent-írás szavaival szembesítette sajátját: "Meg van írva" - Minden ká-sértésben Isten szava volt a fegyvere. Sőt, csodát keltett Krisztus istenségének jeleként. De a nagyobb volt minden csodájánál, az a szilárd bizalom az "Ágy" az "Ár" -ban, amely olyan jel volt, amit nem lehetett vitatni. Amíg Krisztus kitartott ezen álláspont mellett, a ká-sértő nem tudott előnyt szerezni vele szemben." [10]

Ágy van ez velünk is. A zoltáros Ágy mondja: "Szívembe rejtettem a te beszédet, hogy ne vétkezzem ellened" (Zsid 119:11). Ehhez add hozzá az Ágy-életet, amelyet az apostol Árt le: "Mert az Istennek beszéde a legelső és határozott minden ká-tólú fegyverrel, és elhat a szívek és léleknek, az Ázeknek és a velőknek megosztásáig, és megá gondolatokat és a szívek indulatait" (Zsid 4:12). Amikor a keresztény használja ezt az életet, ká-tólú lelki kardot, hogy elhárítsa a sajátjait, a harc nyertes oldalán áll. A hűvő erő kap, hogy itt minden akadályt, amely a lelki névelőben áll, hogy megkísérelje zézse a helyest a helytelentől, hogy folyamatosan a jót vilássa, hogy ká-tólú get tegyen Isten hangja és a gonosz suttogása ká-tólútt. Ez teszi az életet a lelki névelő pátolhatatlan eszközzé.

Áz a teljes Árás - Ária Pál - Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a fedésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tanítóképes legyen az Isten embere, minden já cselekedetre felkészítve" (2Tim 3:16-17). Akarsz névelni az igazságot megértésben? Akarod tudni, hogyan tartsd szem előtt Istent? Akarod tudni, mit tartogat Isten számodra ma, holnap és azután? Fogd a Bibliát! Tanulmányozd naponta! Imában ká-tólú Atyáidhoz! Nincs jobb mást Isten akarátának megismerésére és tőjének keresésére.

Á

4. Imaélelet

Isten Igéje által szől hozzánk. Isten ismerete a névekedés révén válik - a vele való kommunikáció révén. Istennek való közlése a benne való névekedés másik szempontja az ima. Ha Isten Igéje a kenyér, amely táplál minket, az ima a levegő, amely lelkünket életben tartja. Az ima beszélgetés Istennel, figyeljük hangját, letérít minket, átadva magunkat, és felállunk Isten erejével felülül. Mindez nem kíván semmit tőlünk - kívánunk megtagadjuk önmagunkat, az erejére bízunk magunkat, és várjuk rá. Ebből a várakozásból ered az erő, amely várjuk keresztény utunkat és közlünk a lelki harcban. A gecseményi kertbeni ima biztosította a kereszt győzelmét.

Például olyan fontosnak élté meg az imát a keresztény életben és névekedésben, hogy hat alapvetően fontos elvet emel meg: "Mindenkor imádkozzatok", "Lélekben imádkozzatok", "Észszerűen imádkozzatok", "Észszerűen imádkozzatok... minden szentekért" (6:18). A farizeushoz (Lk 18:11) hasonlóan, mi is gyakran megkérdeztük, hogy a hitvitányért, magunkért vagy egyszerűen megszokásból imádkozunk. De a hatékony ima nem megtagadás, lélekkel teli, közbenjárás, mások számára gletért köznyelgő. Sőt, ha Isten akaratának teljesedésétért imádkozunk, legyűzős bizonyosígtévők. Az ima állandó közlése Istennel; oxigén a léleknek, amely nélkül a lélek elgyengül és meghal.

"Az ima - mondja E. G. White - az egyik legfontosabb feladat. Ennek nélkül nem maradhatunk keresztények. Ez felemel, megerősít és nemesít, ez a lélek beszélgetése Istennel.[11]

5. Gyűlöletstermő élelet

"Gyűlöletstermő ismertetek meg őket" - mondja Jézus (Mt 7:20). A gyűlöletstermő a lelki névekedés fontos szempontja. A kegyelem általi átváltozást gyakran félreértik, tagadva az engedelmességet és a gyűlöletstermő. Semmi sem állhat távolabb a bibliai igazságtól. Igen, ingyen, hit által, Isten kegyelméből ment meg Krisztus, és önmagunkban nem dicsekedhetünk (Ef 2:7-8; Jn 3:16). De nem azért váltatunk meg, hogy azt tegyük, amit szeretnénk: azért mentettünk meg, hogy Isten akaratával szszhangban álljunk. Nem tárvalnyeskedhetünk, ahogy azt sem mondhatjuk megterésünk után, hogy nem kell engedelmeskednünk; mert az engedelmesség természetesen közvetkezésképpen Isten büntől való szabad-társainak. Ezért a hit, ha cselekedetei nincsenek, megholt önmagában" (2:17).

Gondold át Jézus felváltását és reményét János 14. és 15. fejezetében! Felváltást az Atyával való kapcsolattal és a tanítványjaival való kapcsolattal. Először, Jézus kijelenti, hogy "megmaradtok az én szeretetemben; amikor megmaradtam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetemben" (Jn 15:10). Jézus iránti engedelmissége nem egyszerű tárvalnyeskedés volt, hanem Atyja iránti maradandó szeretetnek közvetkezésképpen. Az Atya és Fia közti bensőséges kapcsolat szereteten és csak a szereteten alapszik, és ez a szeretet ahhoz vezetett, hogy a Fia elfogadja Atyja akaratát és megáldja a gecseményi kertbeni és a közlő keserűségét.

Jézus az atya Ős fiá szeretetkapcsolatot használja a tan-tvÁnyai Ős kÁzta kialakulÁs kapcsolat szemlÁltetÁsekÁ. Jézus AtyjÁval valÁs kapcsolata megelőzte Atyja irÁnti engedelmessÁgÁt, ugyanÁgy tan-tvÁnyjaival valÁs kapcsolata n kell, hogy előzze irÁnta valÁs engedelmessÁgÁnket. â€žHa engem szerettek, az Őn parancsolataimat megtartÁjtok" (Jn 14:15).

â€žÁšgy cselekszem, amint az Őn AtyÁim parancsolja, hogy megtudja a vilÁig, hogy szeretem az AtyÁit" (31. vers).

Figyeld meg Jézus remÁnyÁt tan-tvÁnyjaival kapcsolatban. Ášgy cselekszik, ahogy az Atya parancsolta, hogy a vilÁig megismerje szeretetkapcsolatÁt az AtyÁival. A szeretetkapcsolat megelőzi az Atya akaratÁnak teljesÁ-tÁsÁt. Szereti az AtyÁit, ezÁrt szÁvesen Ős ÁnkÁnt teljesÁ-ti akaratÁit. UgyanÁgy Jézus előre lÁtta a szereteten alapulÁs kapcsolat tan-tvÁnyjaival is.

â€žMaradjatok Őnbennem - mondja Jézus - Ős Őn is ti bennetek. MikÁppen a szőlő-vessző nem teremhet gyÁmÁlcst magÁtÁ, hanemha a szőlőtőkÁn marad; akkÁppen ti sem, hanemha Őn bennem maradtok" (Jn 15:4). A gyÁmÁlcstermÁs, az engedelmessÁg Ős az Isten akarat szerinti Álet a lelki nÁvekedÁs alapvetően fontos jelei. A gyÁmÁlc hiÁnya jelzi a Krisztusban maradÁs hiÁnyÁt.

Á

6. Lelki harc

A keresztÁny tan-tvÁnyÁig nem kÁnnyú utazÁs. Egy hÁborÁ rÁszesei vagyunk, amely valÁsÁjgos Ős veszÁlyes. PÁl mondja: â€žMert nem test Ős vÁr ellen van nÁkÁnk tusakodÁsunk, hanem a fejedelemsÁgek ellen, a hatalmassÁ ellen, az Álet sÁtÁsÁgÁnek vilÁigbÁ-rÁi ellen, a gonoszÁig lelkei ellen, melyek a magassÁgban vannak. Annak okÁ, vegyÁtek fÁll az Istennek minden fegyverÁt, hogy ellenÁllhassatok ama gonosz napon, Ős mindeneket elvÁgezvÁn megÁllhassatok" (Ef 6:12â€"13).

A harcban termÁszetfeletti erők emeltek vÁdat ellenÁnk. Ahogy az Ásr angyalai rÁszt vesznek kÁvetői szolgÁlatÁban, megszabadÁ-tva őket a gonosztÁ, vezetve őket a lelki nÁvekedÁsben (Zsolt 34:7; 91:11â€"12; ApCsel 5:19â€"20; Zsid 1:14 12:22), Ágy a mÁsik oldalon a bukott angyalok ÁsszeeskÁvÁst forralnak, hogy elfordÁtsanak bennÁnk a tan-tvÁnyÁig kÁvetelmÁnyaitól. A Biblia kijelenti, hogy SÁjtÁn Ős angyalai felkelnek Jézus kÁvetői ellen (Jel 12:17), maga a gonosz pedig â€žordÁ-tÁ oroszlÁnkÁnt jÁr, keresve, kit nyeljen el" (1Pt 5:8â€"9). A lelki nÁvekedÁshez vezető Á van az ÁrdÁg csapdÁival, ettől nehÁz a lelki harcunk. EzÁrt PÁl nÁhÁny kemÁny szÁt is használj a cselekvÁsre v felszÁtÁ-tÁjkor: â€žÁllj!... Vedd fel!... LÁgy erős..." (Ef 6:12â€"13). â€žA keresztÁny Álet harc Ős menetelÁs. Ebben kikapcsolÁdÁs, az erőfeszÁ-tÁs folyamatos Ős Állhatatos kell, hogy legyen. Folyamatos igyekezettel tarthatjuk fenn a győzelmet SÁjtÁn kÁ-sÁrtÁsei felett. A keresztÁny tisztessÁget ellenÁllhatatlan erővel kell keresni, Ős meg kell tartani eltÁkÁt, ÁllandÁs cÁllal... Mindenkinek ÁnmagÁjÁrt kell harcolni; senki sem harcolhatja meg a mi harcunkat. EgyÁnileg vagyunk felelősök a kÁzdelem kimenetelÁrt." [12]

Azonban Isten nem hagyott bennÁnk egyedÁl a kÁzdelemben. Krisztus Jézusban Ős rajta keresztÁl biztosÁ-totta

a győzelmet (1Kor 15:57). JÁ³l kibr³b³lt fegyvert adott, amellyel szemben³zhet³nk az ellens³ggel. P³l le³-rja a fegyverzetet, amely tartalmazza az igazlelk³g Á³v³ot, az igazs³g mellvas³it, a b³kess³g evang³lium³in³ak saruj³it, pajzs³it, az Á³dv³ss³g sisakj³it, a l³lek kardj³it és az Á³llhatatos k³ny³rg³st (Ef 6:13-18). Ilyen fegyverzettel v³teljesen a l³lek kifogyhatatlan erej³re t³maszkodva csak n³vekedhet³nk lelki b³tors³gban, és megnyerhetj³k a harcot.

Á

7. Istent im³d³, bizony³gtev³ és rem³nyteljes Á³let

A kereszt³ny n³veked³ nem l³g³res t³rben t³rt³nik. Egyr³sz³t a megv³ltottak k³z³ss³g³ben zajlik, má³ bizony³gtev³sk³nt annak a k³z³ss³g³nek, amely megv³lt³sra szorul. Figyeld meg az apostoli k³z³ss³g³get! Hamarosan, J³zus menybemenetele ut³in, az öskereszt³nyek a Szentl³lek erej³vel, mind egy³nileg, mind pedig k³z³ss³g³ileg n³vekedtek az istentiszteletben, k³z³ss³g³ben, igetanulm³nyoz³jsban és a bizony³gtev³sben (A 2:42-47; 5:41-42; 6:7). Egy³tt³s istentisztelet n³lk³l nem azonosulhatuk a k³z³ss³g³gel. Ebben a k³z³ss³g³ szem³lyes kapcsolatokban n³veks³nk, és Á³-gy Á³nk meg lelkileg.

Ez³rt tan³csolja az apostol: "É³o³ Á³gyelj³nk egym³sra, a szeretetre és j³ cselekedetekre val³ felbuzdul³is v³g nem hagyv³in a magunk gy³lekez³et³, amik³ppen szok³suk n³melyeknek, hanem intv³on egym³st annyival ink³bb, mivel l³jt³tok, hogy ama nap k³zelget" (Zsid 10:24-25).

Min³l jobban n³veks³nk az Isten im³dat³ban, igetanulm³nyoz³jsban és k³z³ss³g³ben, ann³l ink³bb igyeksz³ szolgál³ni és bizony³g³got tenni. A kereszt³ny n³veked³ a szolgál³atban és a bizony³gtev³sben val³ n³veked³ k³veteli meg (Mt 20:25-28). J³zus mondja: "É³Amik³nt engem k³ld³tt vala az Atya, Á³on is akk³ppen k³ldelek ti 20:21). A kereszt³ny Á³let soha sem az Á³ k³l³l forog, hanem mindig a má³soknak val³ szolgál³atban és bizony³gtev³sben nyilván³ul meg.

M³jt³ 28. fejezet nagy misszi³parancsa felsz³l³-tja a kereszt³nyt, hogy legyen el³g Á³rett ahhoz, hogy elvigye a megbocs³jt³is j³ h³-r³ot a k³l³l³te Á³lő vil³gnak, hogy mindenki megismerje Isten megmentő kegyelm³ot. A lelki Á³ kereszt³ny n³veked³ jele a mindv³gig n³vekvő bizony³gtev³ Á³let - Jeruzs³lemben, J³de³ban, Sam³ri³ban Á³ v³gső hat³ir³ig (ApCsel 1:8).

A jelenben im³d³juk Istent, itt alkotunk k³z³ss³g³get és tesz³nk bizony³g³got. A kereszt³ny sz³m³ra azonban az idő ugyanakkor előremutat a j³v³re. P³l mondja: "É³...c³legyenest igyekszem az Istennek a Krisztus J³zusban onn³ot fel³ val³ elh³-v³sa jutalm³ra" (Fil 3:12-14). Ugyanez az apostol mondja, hogy Á³jetek szent Á³letet, hogy "É³mind lelketek, n³testetek feddhetetlen³l őriztess³ meg a mi Urunk J³zus Krisztus elj³vetel³re" (1Thessz 5:23). Ez³rt a Krisztusban val³ n³veked³ egyben n³veked³ a v³irakoz³jsban, az elj³vendő orsz³g rem³ny³g³ben is. "É³Az al³zatos l³leknek az Isten h³za itt e f³ld³in a menny kapuja. A dics³ret Á³neke, az ima, Krisztus k³pviselőinek szavai, Isten kije³tev³kenys³gei, hogy n³pet k³sz³-tsen a mennybe, a magasztosabb istentiszteletre, ahov³ semmi sem l³phet be, am³ bemocskolhatn³ azt." [13]

Â

LÃ;bjegyzet

1.

Â

White, E. Gould: The Desire of Ages, p. 746, 749.

2.

Â

uo. p. 758.

3.

Â

uo. p. 687.

4.

Â

uo. p. 25.

5.

Â

uo. p. 172.

6.

Â

Bonhoeffer, Dietrich: *The Cost of Discipleship* (New York: The Macmillan Company, 1959), pp. 78-79.

7.

Â

uo. p. 47.

8.

Â

White, E. Gould: *The Desire of Ages*, p. 173.

9.

Â

uo. p. 503.

10.

Â

uo. p. 120.

11.

Â

White, E. Gould: Testemonies of the Church II., p. 313.

12.

Â

White, E. Gould: The Ministry of Healing, p. 453.

13.

Â

White, E. Gould: Testimonies V., p. 491.